

יות. הצליני נא, ומי תימא דהא שזבת לי מלון. מיד אהי. ומי תימא קריין אוחרני סתום, אהין אקרזון, מיד עשו. מי טעמא, בגין לפרשא מלָה בדקא יאות. ומי תימא אנא אמא אצטראיך, כי ירא אנבי אותו פן יבא והפני. בגין לאשתחמוץ עא מלָה לעילא ולפרשא לה בדקא יאות, ולא יסתהים מלָה:

ואתה אמרת היטיב איטיב עפַך וגוו. ואתה אמרת היטיב איטיב, מי ואתה. במא דאת אמר (נחמיה ט) ואתה מתייה את כלם, אוף הבא ואתה אמרת.

תא חוו, דוד מלכא אמר (תהלים יט) יהיו לרצון أمري פי, אלין מלין דאתפרשן. והגzion לבוי, אלין מלין דסתימן דלא יכילד בר נש לפרשא לוין בפומיה, דא הוא הגzion דאייהו בלבא דלא יכילד לאתפרשא.

לשון הקודש

אם על בנים. מפאן, מי שמתפלל ואתה אמרת היטיב איטיב עפַך וגוו. תפלו שציריך לפרש דבריו בראשי. ואתה אמרת היטיב איטיב, מה זה הצליני נא. ואם התאמר שהרי הצלתני את כלם. אף כאן ואתך אמרת.

בא ראה, דוד המלך אמר, (תהלים יט) יהיו לרצון أمري פי, אלין דברים שהתקפרשו מה הטעם? בשוביל לפרש הדבר בראשי. ואם התאמר, אני לפה אצטריך? כי ירא בגין בן אדים לפרשם בפיו, והוא הגzion, יכול בן לב, שלא יכול להתקפרש.

הדבר.

וַיָּעַל דָא אַצְטְּרִיךְ מֶלֶת לְאַתְפֵּרְשָׁא בְּפּוֹמָא, וְמֶלֶת דְתַלְיאָ בְּלַבָּא, וּכְלָא רֹזָא אֲיהוֹ. חַד לְקַבֵּל דְרָגָא תַּתָּאָה, וְחַד לְקַבֵּל דְרָגָא עַלָּאָה. מֶלֶת דְאַתְפֵּרְשָׁא לְקַבֵּל דְרָגָא תַּתָּאָה דְאַצְטְּרִיךְ לְאַתְפֵּרְשָׁא. הַהוּא דְתַלְיאָ בְּלַבָּא אֲיהוֹ לְקַבֵּל דְרָגָא פְּנִימָאָה יְתִיר, וּכְלָא בְּחַדָּא אֲיהוֹ. וַיָּעַל דָא אָמַר יְהִי לְרָצְוֹן אָמַרְיִ פִי וְהַגְיוֹן לְבִי לְפִנֵּיךְ וְגַנוּ.

בְּגַ�וְנָא דָא אָמַר יַעֲקֹב, בְּקַדְמִיתָא פְּרִישׁ מֶלֶת כְּדָקָא יְאוֹת, וְלֹבֶתֶר סְתִים מֶלֶת דְאַיְהִי תַּלְיאָ בְּגַ�וְנָא דְלַבָּא דָלָא אַצְטְּרִיךְ לְפִרְשָׁא. דְבַתִּיב, (בראשית ל'ב) וִשְׁמַתִּי אֵת זְרֻעָה בְּחֹול הַיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִסְפֶּר מְרֻב. הַכָּא אֲיהוֹ מֶלֶת דְתַלְיאָ בְּלַבָּא דָלָא אַצְטְּרִיךְ לְפִרְשָׁא. וּבָנָ אַצְטְּרִיךְ כְּדָקָא מְרוֹן, בְּגַ�וְנָן לִיחְדָא יְחוּדָא שְׁלִים כְּדָקָא יְאוֹת. וּבָאַיִן אַיִן צַדִּיקִיא דִידְעִי לְסִדְרָא שְׁבָחָא דְמַאֲרִיהּוֹן כְּדָקָא יְאוֹת וְלִמְבָעִי

לשון הקודש

וַיָּעַל וְהִצְרִיךְ הַדָּבָר לְהַתְפֵּרְשָׁ בְּפָה, וְדָבָר שְׁתַלְיוִי בְּלַבָּ, וְהַבֵּל סָוד הָוָא. אַחֲרָ בְּגַנְגֵד דְרִנְגָה תְּחִתּוֹנָה, וְאַחֲרָ בְּגַנְגֵד דְרִנְגָה עַלְיוֹנָה. דָבָר שְׁהַתְפֵּרְשָׁ, בְּגַנְגֵד דְרִנְגָה תְּחִתּוֹנָה שְׁהַצְטְּרִיךְ לְהַתְפֵּרְשָׁ. אַתָּה שְׁתַלְיוִי בְּלַבָּ הָוָא בְּגַנְגֵד דְרִנְגָה פְּנִימִית יוֹתָר, וְהַבֵּל הָוָא בָּאָחָד. וַיָּעַל וְהִצְרִיךְ יְהִי לְרָצְוֹן אָמַרְיִ פִי וְהַגְיוֹן לְבִי לְפִנֵּיךְ וְגַנוּ.

בָּמוֹ נָהָא אָמַר יַעֲקֹב. בְּתַחְלָה פְּרִישׁ הַדָּבָר שְׁתַלְיוִי בְּלַבָּ, וְהַבֵּל סָוד הָוָא. אַחֲרָ בְּגַנְגֵד דְרִנְגָה תְּחִתּוֹנָה, וְאַחֲרָ בְּגַנְגֵד דְרִנְגָה עַלְיוֹנָה. דָבָר שְׁהַתְפֵּרְשָׁ, בְּגַנְגֵד דְרִנְגָה תְּחִתּוֹנָה שְׁהַצְטְּרִיךְ לְהַתְפֵּרְשָׁ. אַתָּה שְׁתַלְיוִי בְּלַבָּ הָוָא בְּגַנְגֵד דְרִנְגָה פְּנִימִית יוֹתָר, וְהַבֵּל הָוָא בָּאָחָד. וַיָּעַל וְהִצְרִיךְ יְהִי לְרָצְוֹן אָמַרְיִ פִי וְהַגְיוֹן לְבִי לְפִנֵּיךְ וְגַנוּ.

בָּמוֹ שָׁאַמְרָנוּ, בָּרוּךְ יְהִי לְיִהְרָדָה יְהִי שָׁלָם

בְּעִוָּת הַזָּהָן, וּבְגַיִן בֶּקֶד בְּתִיב (ישעה מט) **וַיֹּאמֶר לֵי עֲבָדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בֶּקֶד אַתָּפֹאָר.** (ס"א כתיב גם את השני גם את השלישי וכן, שלוש פעמים גם, רמו (גליון, ג"ס ראשית היבוט גואל משה גואל מרדכי גואל משיח) לשולש נאולות על ידי שלשה צדיקים משה מרדכי משיח שעתיד לנאלנו בקרוב):

וַיֹּתֶר יַעֲקֹב לְבָדוֹ גַּנוּ. רבוי ח'יא פטה זאמיר, (תהלים צא) **לֹא תָּנַךְ אַלְיךָ רַעַת וְגַנְעַת לֹא יִקְרַב בָּאַחֲלָךְ.** תא ח'וי, בד ברא קדשא בריך הוא עלמא עבד בכל יומא זיומא (דף קפט ע"ב) עבידתיה דאתחיזי ליה זהא אוקמזה. ואתמר, (ד"א לג זאי תימא) ביומא רביעאה עבד נהוריין. ובדין אתברי סיחרא חסר, נהורא דאווערט גראטה, ובגין דאייה מארות חסר וא"ז, אתיהיב דזכתא לשילטאה כל רוחין ישדין זעלעווילין ומזיקין זכל רוחוי מסאבי.

לשון הקודש

בראי. אשרי הצדיקים שיזודעים לסדר سبحان רבונם בראיו ולבקש בקשורתם, וכן בתוב (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראלי אשר בקדשא בתורה. וס"א בתוב גם את השני גם את השלישי וכן. שלוש פעמים גם, רפו (ג"ס ראשית היבוט: גואל משה. גואל מרדכי. גואל משיח) לשולש נאולות על ידי שלשה צדיקים, משה מרדכי משיח, שעתיד לנאלנו בקרוב). ויתר יעקב לבדו גנו. רבוי ח'יא פטה זאמיר, (תהלים צא) לא תאנך אליך רעה התמאה.

**בָּלְהוּ סָלְקִין וַיְשַׁאֲטֵין בְּעַלְמָא לְאַסְטָאָה, וְאַתְמָנוֹן
בְּדִיזְבְּתִי דְאַתְחָרִיבִו, וּבְחַקְלִין פְּקִיפִין
וּבְמַדְבְּרִין חַרְבִּין. וְכֹלֶהוּ מִסְטְּרִי רֹוחַ מִסְאָבָא.
וְהָא אַתְמָר דְהָא רֹוחַ מִסְאָבָא דְאַתְיָא מִנְחָשָׁ
עֲקִימָה אִיהוּ רֹוחַ מִסְאָבָא מִפְשָׁש. וְאִיהוּ אַתְמָנוֹ
בְּעַלְמָא לְאַסְטָאָה בֵּר נְשׁ לְגַבִּיה, וְעַל דָּא יִצְרָ
הַרְעָ שְׁלִיט בְּעַלְמָא.**

**וְאִיהוּ אַתְמָגִי לְגַבִּיהוּ דְבָנִי נְשָׁא וְאַשְׁתַּבָּח עַמְהָזָן.
וּבְעַקְיָמוּ וּבְתַסְקִיפִין אַתִּי לְגַבִּיהוּ לְאַסְטָאָה
לוֹן מָאַרְחוֹי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, בָּמָה דְאַסְטִי לְאָדָם
קְדָמָה וְגָרִים מוֹתָא לְכָל עַלְמָא, הַכִּי נְמִי אַסְטִי לְהּוּ
לְבָנִי נְשָׁא וְגָרִים לוֹן לְאַסְטָאָבָא.**

**וּמְאָן דָּאִי לְאַסְטָאָבָא אִיהוּ מִשְׁיךְ עַלְיהָ הַהּוּא
רֹוחַ מִסְאָבָא וְאַתְדְּבִיק בְּהַדִּיחָה, וּבָמָה אִינּוֹן**

לשון הקודש

בְּלָם עֲוָלִים וּמְשׂוֹטְטִים בְּעוֹלָם לְהַסְטוֹת, וְהָוָא הַתְמָנה אַצְלָן בְּנִי אָדָם וּנְמִצְאָ
עַמְּם, וּבְעַקְמָמוֹת וּבְרַתְבּוּלּוֹת בְּאָ
אַלְילָה לְהַסְטוֹת מִפְרָכִי הַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ
הָוּא. בָּמוֹ שְׁהָסְטָה אֶת אָדָם הַרְאָשׁוֹן
וְגָרָם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, בְּךָ גַם מִסְטָה
בְּנִי אָדָם וּגְוֹרָם לְהָטָמָא.
גַּמִּי שְׁבָא לְהָטָמָא, מַוְשֵׁךְ עַלְיוֹ אָתוֹ
רֹוחַ טָמָא וּנְרַבֵּק עַמּוֹ. וּבָמָה הִ
בְּעוֹלָם לְהַסְטוֹת בְּן אָדָם אַלְיוֹ, וְעַל זֶה
יִצְרָר הַרְעָ שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.

דָּמִינֵין לְסֹאָבָא לֵיה וּמִסֹּאָבִין לֵיה, וְאַיְהוּ מִסֹּאָב,
וּסֹאָבִין לֵיה בְּהָאִי עַלְמָא וּבְהַהּוּא עַלְמָא וְהָא אַתְּמָר.

וּבְשֻׁעַתָּא דָּאָתִי בֶּר נְשׁ לְאַתְּדָבָאָה, הַהּוּא רֹוח
מִסֹּאָבָא אַתְּכְפִּיאָה קְמִיה וְלֹא יִכְלֵל
לְשַׁלְּטָה עַלְיוֹן, וּבְדִין בְּתִיב, (תהלים צא) לֹא תָּאֲנֵה אַלְיכָךְ
רָעָה וְגַעַל לֹא יִקְרַב בְּאַחֲלָךְ. אָמֵר (ס"א בְּדָאָמָר) רַبִּי יוֹסֵי
לֹא תָּאֲנֵה אַלְיכָךְ רָעָה, דָּא לִילִית, וְגַעַל לֹא יִקְרַב
בְּאַחֲלָךְ, אַלְיכָן שָׁאָר מִזְיקָין, וְהָא אַזְקָמוּתָה וְאַתְּמָר.

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמֵר הָא אַמְרוּ דְלֹא יִפּוֹק בֶּר נְשׁ
יְחִידָה בְּלִילִיא, וּכְלָל שְׁפָנוּ בְּזַמָּנָא דְסִיחָרָא
אַתְּבָרִיאָת וְהָהָה חָסְרָה, וְאַזְקָמוּתָה. דְהָא בְּדִין רֹוחָא
מִסֹּאָבָא שַׁלְּטָא, וְדָא הוּא רֹוחָא רָעָה, מְאָן רָעָה, דָא
חוּא בִּישָׁא. וְגַעַל, דָא הוּא מְאָן דְּרַכְיב עַל חָוָא.
רָעָה וְגַעַל בְּחַדָּא אִיפּוֹן.

לשון הקודש

שְׂמֹונִים לְטַמֵּא אֹתוֹ, וּמַטְמָאִים אֹתוֹ
וְהָוּ טַמֵּא, וּמַטְמָאִים אֹתוֹ בְּעוֹלָם הָהָה
שָׁאָר מִזְיקָיִם, וְהָרִי פְּרָשָׁוּתָה וְגַרְבָּאָר.
רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמֵר, הָרִי אַמְרָנוּ שְׁלָא יֵצֵא
אָדָם יְחִידִי בְּלִילָה, וּכְלָל שְׁפָנוּ כְּשַׁהֲלָבָנה
גְּבָרָאָה וְחִתָּהָה חָסְרָה, וּבְאָרוֹתָה שְׁהָרִי אָוֶן
רוֹחָטָםָה שְׁוֹלְטָת, וְזֹהָה רֹוחָה רָעָה. מַיִם
רָעָה? זֶה נְחַשׁ הָרָע, וְגַעַל זֶה מַיִם שְׁרוֹכָב
עַל הַנְּחַשׁ. רָעָה וְגַעַל הַם בְּאַחֲרָה.
רַבִּי יוֹסֵי, לֹא תָּאֲנֵה אַלְיכָךְ רָעָה – זֶה

וְאַף על גב דתגיןן, דגגע, אלין געמי בני אדם דנפקו מאדם. דהא כל אינון שני דלא קרייב אדם עם אהתיה, רוחה מסאבי הוא קא אהתין ומתרחמן מגיה ואולדו מגיה והני אקרין געמי בני אדם.

זהא אהתר, דבד בר נש בחלמיה ולא שליט בגופיה וגופא אשתקה, רוח מסאבא אהתין ושרא עלייה. אית ז מגין הרוחה נוקבון מסאביין אהתין וקרבו בהדייה, ומשכין ליה בהדייה ומתרחמן מגיה, ואולדו לבתר רוחין ומזיקין (געני בני אדם נ"א בנוונא בני נשא). ולז מגין אהתזין בהיזו בני נשא בר דלית לוז שערין ברישא.

ובכלא אית ליה לבר נש לאסתטרא מקמייהו, בגין דיחד בארכוי דאוריתא ולא יסתאב בהדייה. דהא לית לך מאן דגאים בליליא בערסיה,

---

וְאַף על גב שענינו שנגע אלו געמי בני באה ושותה עליו, ולפעמים רוחות אדם שיצאו מאדם, שברי כל אותן נקבות טמאות באות ורבבות אליו ומוסכות אותו אליו ומתרחמות ממנה, טמאה هي באות ומתרחמות ממנה ומולידות ממנה, ואלה נקאים געמי בני בני אדם, כמו בני אדם, ולפעמים גראים במרהה בני אדם, פרט ליה שאין להם אדים.

והרי נאמר, שבשבן אדם בחולמו ולא שולט בונו והגוף שוכן, רוח טמא

הַלֹּא טָעִים טָעֵם דְמֹתָא וְנֶפֶקֶת נְשָׂמְתִיה מְגִיה. וּבַיּוֹן דְאַשְׁתָּאָר גַּופָּא בְּלֹא נְשָׂמְתָא קְדִישָׁא, רֹוח מְסָאָבָא זְמִין וּשְׂרִיאָא עַלְיהָ וְאַסְתָּאָב. וְהָא אָזְקִימְנָא מְלָה, דְלִית לֵיהֶ לְבָרָנֶשׁ לְאַעֲבָרָא יְדוֹי עַל עִינְיוֹי בְּצָפָרָא. בְּגַיּוֹן דְהָא רֹוחָא מְסָאָבָא שְׂרִיאָא עַלְיָהוּ וּכְיָהָא אַתְּמָר.

תָא חַוִי, דְהָא יַעֲקֹב אָפָעַל גַב דְאַתְּרָחִים קְמִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, בְּגַיּוֹן דְאַשְׁתָּאָר בְּלַחְזּוֹזָי, רֹוחָא אַחֲרָא הַזָּהָה זְמִין לְאַזְהּוֹגָא בְּהַדִּיחָה.

רַבִי שְׁמֻעוֹן אָמָר, תָא חַוִי, מָה בְּתִיב בֵּיה בְּהַחְוִיא רְשָׁעַד בְּבָלָעָם, וַיַּלְךְ שְׁפִי, מָהוּ שְׁפִי, יְהִידָאִי. בְּמַה דָאַת אָמָר שְׁפִיפָזָן עַלְיָ אַרְחָה, בְּהָאֵי חַוִיָּא דְאוֹיָל יְהִידָאִי זְבַמִּין עַלְיָ אַרְחָין וְשְׁבִילָין. הַכִּי נְמִי בְּלָעָם הַזָּהָה אַזְיָל יְהִידָאִי. מַאי טָעֵם בְּגַיּוֹן לְאַמְשָׁבָא עַלְיָה

לשון הקידוש

בָא רָאה שְׁהָרִי יַעֲקֹב, אָפָעַל גַב שְׁנָאָהָב עַל יְדֵי הַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ הִיא, מְשׁוּם שְׁגַשְׁאָר לְבָהָן, רֹוח אַחֲרָת נֹעֶקֶת מְפֻנָה, וּבַיּוֹן שְׁגַשְׁאָר הַגּוֹפָ בְּלִי בְּשָׁמָה

רַבִי שְׁמֻעוֹן אָמָר, בָא רָאה מָה בְּתוּב בּוּ בְּבָלָעָם הַרְשָׁעָה, וַיַּלְךְ שְׁפִי. מָהוּ שְׁפִי? יְהִידָאִי, בָמֹו שְׁנָאָמָר שְׁפִיפָזָן עַלְיָ אַרְחָה. בְּנַחַש הַזָּהָה שְׁחוֹלָק יְהִידָאִי וְאַוְרָב עַל דְרָכִים וְשְׁבִילִים, כְּדֹעַ נִמְלָעָם הִיא

שְׁלִיךְ בְּדָרְכֵי הַתּוֹרָה וְלֹא יַטְמֵא עַמְּם, שְׁהָרִי אֵין לְךָ מַי שִׁישֵן בְּלִילָה בְּמַטָּה וְלֹא טָעַם טָעַם מְהֹות וַיּוֹצֵאת נְשָׂמְתָה מְפֻנָה, וּבַיּוֹן שְׁגַשְׁאָר הַגּוֹפָ בְּלִי בְּשָׁמָה קְדוֹשָׁה, רֹוח טָמָא זְמִינה וְשָׂוְרָה עַלְיָוָן וְנַטְמָא. וְהָרִי בָאָרְנוּ דָבָר, שָׁאַיְן לְאַדְמָה לְהַעֲבִיר יְדֵי עַל עִינְיוֹ בְּבָקָר, מְשׁוּם שְׁהָרִי רֹוח טָמָא שְׂוֹרָה עַלְיָהָם, וְהָרִי בְּתַבָּאָר.